

Heroicarvm Et Ecclesiasticarvm Quaestionvm Libri VI.

Sex libris prioribus universa Regalium, Iurisdictionis Ecclesiasticorum
Temporalis Et Constantinianae Donationis ratio discuritur ... contra
profanas & vanas cuiusdam Bodini novitates

De Satvrnino Permvttationis Beneficialis (Etiam Triangvlaris) - iure
Commentarius ad omnes Pontificum Constitutiones hûc pertinentes;
contra sceleratas & impias Ecclesasticorum beneficiorum mundinationes &
heriditarias quasi successiones

Epo, Boetius

Duaci, M.D.LXXXIIX.

145 A à stibulatione veletiam iureirundo de permutandis beneficiis
resilire liceat inuita parte altera.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61721](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61721)

rionis ad eundo, cuius videlicet ad arbitrium & nutum omnia referant hi permutaturi, nihil ab his improbè factum censeretur, alioquin enim permutatio beneficiorum nunquã perfici posset, nisi vel tractatus vel tractatio talis præuia periculo careret: nam quã perueniretur ad permutationẽ sine præfationibus vtilis vel sermonibus vtrò citroq; habitis? Qua de re longos vide logos apud Boërium decil. 205, ac Deciũ consil. 141. non nihil etiã adferente Rebuffo part. 3. suã prax. benefic. tit. de permut. nu. 52. & 53. Quibus ita positis, quæstionis deinceps est inter nostros admodum controuersa, an si tractatus huiusmodi sit factus interueniẽte stipulatione vel etiã iureiurando (de dãda scilicet opera curandoq; vt vel per Põtificem vel eius legatum vel per ordinarium id est Episcopum permutatio futura probetur) ac post huiusmodi tractatum pars altera ducatur pœnitẽtia neque promissum velit implere, per alteram partem iure cogi possit, vt stet promissis & permutationem futurã quantum in se est impleat? Ac quoniam nihil hic est illicitum, neque res inter contractus innominati (qui nullus adhuc initus est) limites cõstitit sed vel in stipulationem vel in iusurandũ abiit, ratio fidei liberandæ suadet vt resiliere nõ liceat altero inuito, sed promissũ sit implendũ. quod & Federicus ille Senensis quæst. sua 28. iustissimè probat ac alij merito sequũtur. nec enim stipulatio hæc est accessoria sed principalis, ita vt per sese subsistat neque naturã contractus innominati sequatur.

145
An à stipulatione vel etiã iureiurando de permutandis beneficiis resiliere liceat inuita parte altera.

Ait Pont. *quam utilitati vtriusque imminere credebant.* Imminere utilitati vtriusque credebant si ambo permutantes hanc suam permutationem; hoc est, credebant eam vtrique profuturam. sic enim Pōtifex ipsorum permutantium videtur vti sermone satis improprio longēque petito, non suo proprio. quanquā quod imminet, futurū scilicet est. Sed ad rem. notāt hic obiter nostri Doctores, & rectē notāt, permutationem beneficiorum fieri posse vel ob solam permutantium utilitatem etiam si non ita singulariter ipsius ecclesie vertatur utilitas: qua de re quia superius ad fin. cap. Quæsitum. differuimus, non est quod hic laboremus: hoc tamen vno superaddito, priuatam permutantium utilitatem redundare simul in aliquam semper utilitatem ipsius ecclesie cui seruiunt; nam; quantò lubentiùs in aliqua quis ecclesia viuuit, tantò alacriùs ibidem Deo seruit.

146
Imminere vtilitati vtriusque. i. vtriusque profuturum, vel utile futurum.
Rhetoricatio Supplicantiæ.

147
Utilitas clericorum priuata reuolat in ipsius Ecclesie utilitatem.

Ait Pont. *Præbenda eiusdem G. cuidam suo consanguineo assignata.* Quod si permutatio hæc legitimè fuisset facta, nihil in hac assignatione fuisset peccati, sicut ex D. Thoma probauimus ad cap. præcedens vbi de resignationibus in fauorem disputabatur.

148
Consanguineis per Ecclesiasticis beneficiis consulere.

Ait Pont. *Præbendam suam ei sicut promiserat, noluit resignare.* Causatus fortasse simonia callidè; cum potuissent ambo permutantes coram Episcopo suo Leodiensi cōparere atque permutationē suā cum ipsius cōsensu canonicè perficere simul & semel; quandoquidē Namurcū vbi Gerardus habebat suam præbendā,

149
Permutatio beneficiorum hinc inde simul & semel implenda.